

- 1) Czytane łącznie art. 45 ust. 1 oraz art. 59 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r. 94/908/EWWiS, WE, Euratom, czytane łącznie art. 44 ust. 3 oraz art. 58 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rzeczpospolitą Polską, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 1993 r. 93/743/Euratom, EWWiS, WE, a także czytane łącznie art. 45 ust. 3, oraz art. 59 ust. 1 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskim i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Słowacką, z drugiej strony, zatwierdzonego decyzją Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r. 94/909/Euratom, EWWiS, WE nie sprzeciwiają się zasadniczo takiemu uregulowaniu Państwa Członkowskiego obejmującemu system wstępnego weryfikowania, które uzależnia wjazd na terytorium tego Państwa Członkowskiego celem założenia przedsiębiorstwa jako osoba prowadząca działalność na zasadach samozatrudnienia od udzielenia przez służby dyplomatyczne lub konsularne tego Państwa Członkowskiego w kraju pochodzenia osoby zainteresowanej lub w kraju, w którym stale przebywa, tymczasowego zezwolenia na pobyt. Taki system może w sposób ważny uzależnić udzielenie tego zezwolenia od spełnienia przez zainteresowanego warunku wykazania, że ma on naprawdę zamiar rozpocząć działalność gospodarczą na zasadach samozatrudnienia, nie będąc jednocześnie nigdzie zatrudnionym i nie korzystając ze środków publicznych i że posiada on wystarczające zasoby finansowe, aby prowadzić działalność na zasadach samozatrudnienia oraz że ma on uzasadnione szanse powodzenia. System znajdujący zastosowanie do takich tymczasowych zezwoleń na pobyt powinien jednakże opierać się na procedurze łatwo dostępnej i mogącej zagwarantować zainteresowanym, że ich wniosek zostanie rozpatrzony obiektywnie i w rozsądnym terminie, a ewentualne odmowy udzielenia zezwolenia będą ponadto mogły zostać zakwestionowane na drodze sądowej.
- 2) Wykładnia powyższych przepisów układów stowarzyszeniowych powinna być dokonywana w ten sposób, nie sprzeciwiają się one zasadniczo uregulowaniu krajowemu stanowiącemu, że właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego odrzucają wniosek o zezwolenie na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa złożony na terytorium tego Państwa Członkowskiego na podstawie tych układów, w sytuacji, gdy wnioskodawca nie posiada tymczasowego zezwolenia na pobyt wymaganego przez te przepisy.
- 3) Bez znaczenia jest w tym względzie okoliczność, iż wnioskodawca utrzymuje, że w sposób jasny i oczywisty spełnia podstawowe warunki udzielenia tymczasowego zezwolenia na pobyt oraz zezwolenia na pobyt celem założenia przedsiębiorstwa, lub okoliczność, że wnioskodawca ten przebywa w chwili złożenia wniosku w przyjmującym Państwie Członkowskim legalnie na innej podstawie, w sytuacji, gdy wniosek ten jest niezgodny z wyraźnie postawionymi warunkami wjazdu zainteresowanego do przyjmującego Państwa Członkowskiego, a w szczególności tych dotyczących czasu dozwolonego pobytu.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 9 listopada 2004 r.

w sprawie C-338/02 (wniosek Högsta domstolen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Fixtures Marketing Ltd przeciwko Svenska Spel AB ⁽¹⁾

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Prawo sui generis — Pojęcie inwestycji związanej z uzyskaniem, weryfikacją i prezentacją zawartości bazy danych — Terminarze mistrzostw w piłce nożnej — Zakłady)

(2005/C 6/13)

(Język postępowania: szwedzki)

W sprawie C-338/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na mocy art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wniesiony przez Högsta domstolen (Szwecja) orzeczeniem z dnia 10 września 2002 r., w postępowaniu Fixtures Marketing Ltd przeciwko Svenska Spel AB, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Lenaerts (sprawozdawca), prezesi izb, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. Múgica Arzamendi i M.-F. Contet, główni administratorzy, wydał w dniu 9 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Pojęcie inwestycji związanej z uzyskaniem zawartości bazy danych w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy rozumieć jako określające środki poświęcone na poszukiwanie już istniejących materiałów i ich gromadzenie w tej bazie danych. Pojęcie to nie obejmuje środków użytych w celu stworzenia materiałów składających się na zawartość bazy danych. W kontekście sporządzania terminarza spotkań w celu organizacji mistrzostw w piłce nożnej, pojęcie to nie obejmuje zatem środków poświęconych na wyznaczenie dat, godzin i ustalenie doboru w pary drużyn odnoszących się do poszczególnych spotkań w ramach tych mistrzostw.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.11.2002.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.11.2002.